

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ביחודא שלים בשם כל ישראל

מר"ה ניהח

קובץ גנוזות ומכתבי רבנים מאמרים וחידושים ביאורים וקושיות בענינים שונים
לתגובות הערות והארות אפשר לשלוח לכתובת רחוב תאשור 6 ג' - עפולה או לכתובת דוא"ל:

rantorah@gmail.com טלפון: 0527727591

עורך ומחבר רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא ס"ט
שותף בחומר התורני הרה"ג מרדכי אלמקיס שליט"א מח"ס "ויכתוב מרדכי" נתיבות

גיליון מס' 886

זכרון לצדיקים-ה'תשפ"ה

תולדות חייו

הצדיק הקדוש רבי יהודה ב"ר ראובן ויזמאן זיע"א המכונה בפי כל 'באבא יהודה וראובן'¹, מקור משפחתו² מהעיר קאשטיליא שבספרד ובאו למרוקו לפני כחמש מאות שנה בגירוש ספרד. תחילה התגורר רבינו בעיר תארודאנת שבאזור סוס הנמצא בדרום מערב מרוקו. בהמשך קרה מעשה (ראה להלן) שבגיננו עקר הצדיק מתארודאנת וקבע דירתו בכפר 'אֶדְוִיז'ר' (דו אוזרו) הנמצא סמוך לכפר 'יגיל נוג' שאף הם באזור סוס (ביגיל נוגו התקיים ישוב יהודי נכבד עד הדור האחרון. אך באודווזרו עצמה לא התקיים ישוב יהודי בדורות האחרונים. כפרים נוספים עם ישוב יהודי באיזור: אוולוז, ימאדידן, איית יחיא ועוד).

ציון הצדיק נמצא בבית העלמין היהודי העתיק באודווזרו, בית העלמין זה נקרא בשם 'תאדגיא'. ציון הצדיק משך אליו יהודים רבים מכפרי הסביבה ואף ממקומות רחוקים. חולים היו מתרחצים במעיין הסמוך וישנים על אבן גדולה שהיתה שם ומתרפאים. גם הערבים היו באים לקברו³.

1 'ראובן' פירושו בן ראובן בלשון ברברית.
2 בדף שפורסם במרוקו נכתב עליו: אשר היה מגירוש קאשטיליא ובא לעיר תארודאנת. ע"כ. אך גירוש ספרד היה מאה עשרים שנה לפני פטירת רבינו, וכנראה שצ"ל שאבותיו הגיעו מספרד.
3 צדיקי מרוקו ונפלאותיהם עמ' 134. מסופר על אמו של הרה"ג כמוהר"ר ראובן פרץ זצ"ל רב שכונת הדר בחיפה,

קונטרס

גור אריה יהודה

מתולדותיו ונפלאותיו של הרב הקדוש האלהי
המלומד בניסים, נר המערבי, מופת הדור
באבא יהודה וראובן ויזמאן זיע"א

יוצא לאור לרגל יום ההילולא י' אייר
תשפ"ה
- ארבע מאות ושלש עשרה שנים
לפטירתו-

נלקט ונערך בס"ד

ע"י ע"ה יוסף חיים דאבדא הי"ו

נתיבות

טל' 0533154988

לע"נ מ"ז חנינא שריקי בת רחל ע"ה

הישנה חכמי ורבני מראקס ה"ה הרב הכולל כמוהר"ר מסעוד בן מוחא זלה"ה והרב הכו' כמוהר"ר יעקב אבטאן זיע"א ושם חכם אחד מחכמי תארוואנת החסיד העניו כהה"ר ראובן ויזמאן. בעי"ת איליג (ו)ה"ח ה"ש והכולל כהה"ר שלום אמזלאג וגם ה"ח ה"ש והכולל כהה"ר חיים יפרגאן בחשון שנת התרכ"ט. ע"כ נמצא כתוב⁷.

יום הילולתו

במכתב הנז' מחכמי יגיל נוגו, הם כותבים: 'גם שלחו המצבה של הרב הנ"ל וזה נוסחה נתבקש בישיבה של מעלה אדונינו מורנו באבא יהודה וראובן ויזמאן זלה"ה ביום רביעי בשבת⁸ עשרה ימים לחודש אייר שנת ויהי בשל"ם [ה'שע"ב]⁹ סוכו לפ"ק'.

אומנם בדף שהתפרסם במרוקו ע"י יצחק ומשה אלעסרי נכתב כי הצדיק נגלה בחלום ואמר לערוך את הילולתו בה' באדר ואף אח"כ התברר שזהו אכן יום פטירתו. כמו כן ישנה הזמנה להילולא שנערכה לכבודו בקבלנקה לפני עשרות שנים באור לה' אדר.

עם זאת רבים נהגו לעלות לציונו ולערוך את הילולתו בט"ו בשבט. ביום זה הגיעו רבים לציונו אף מקבלנקה וממראכש. כמו כן בל"ג בעומר עלו המונים לציונו.

זרעו לברכה

לרבינו היה בן והוא הרה"ק רבי בנימין ויזמאן זיע"א והוא הוליד את הרה"ק רבי אברהם ויזמאן זיע"א והוא הוליד את הרה"ק שיצק מים ע"י אליהו הנביא בהקיץ רבי בנימין ויזמאן זיע"א שנשא את בתו של הצדיק הנודע המלוב"ן רבי דוד בן ברוך זיע"א¹⁰. רבי בנימין האחרון [שהיה ראב"ד תארוואנת ומכונה "באבא

7 איגרת עם נוסח דומה בחתימת מרן אביר יעקב אביחצירא זיע"א, מופיעה בספר "גאוני משפחת אביחצירא", ח"א עמ' 345.

8 יש להעיר כי י' אייר שע"ב לא חל ביום רביעי אלא ביום שבת, אך בשנת תע"ג חל ביום רביעי.

9 בלוח "דבר בעיתו" כתב שנפטר בשנת תצ"ה ולא ידעתי מה מקורו. וכנראה שחישב גימטריא של כל ג' תיבות "ויהי בשלם סוכו" העולים תצ"ה. אך בכתיב חכמי יגיל נוגו מודגש רק תיבת **בשל"ם** בלבד.

10 ממכתב המלצה מחכמי תארוואנת (המוזכר להלן) נראה שמדובר ברבי דוד בן ברוך השני הקבור במוגאדור שנתבשרים בשנת תרי"ז (לפי שכתבו על רדב"ב זה 'וגם העידו עליו אנשי מוגאדור שבשעת פטירתו וכו'), אם כי לפי השנים יותר מתאים שהיה חתנו של רדב"ב הראשון שנפ' קרוב למאה שנים קודם ודו"ק.

בספר 'תולדות אליהו' (עמ' 48) מספר המחבר הרה"ג רבי יוסף חיים ילוז זצ"ל על מסעו למרוקו עם אביו הגה"ק רבי אליהו ילוז זיע"א (רבה של טבריא) בשנים תרנ"ט ותר"ס ובין היתר מספר: וביום כ"ד טבת נז' נסענו ממראקש לשאר כפרים... אוולוז מכפמאן, בכפר הזה יש מערה שקבורים בה חמישים יהודים שנשרפו ביום אחד על קדוש ה' שלא רצו להשתמד, גם מחוץ לכפר יש שם בית קברות ישן שיש להם קבלה שהם באו אחרי חורבן בית שני, וקוראים אותה מערת טדגייה, וקבור שם צדיק אחד גדול הרב באבא יהודה ורובין. עכ"ל. ובהמשך מביא ב' נוסחי מצבות שנמצאו שם ממשפחות 'ויזמאן' ו'למכייס' משנים שע"ב ות"ט.

הרה"ק רבי יעקב אלכבאש זיע"א מאקא, כתב פיוט 'למעלת הרבנים הקבורים בתאדגייה זיע"א', ובתחילת הפיוט כתב: 'נקבר ראשון בראש ההר, [רב] גדול זוהר נטמן, מלומד בנסים כמוהר"ר, ר"י בר ראובן [ויזמאן], חכם כידותו והימן, וכמו [דורו] של חזקיה. יחד קבורים בצידו, חסידים אנשי מעשה, נועם זיו הדר כבודו, מאיר להם כאור שמש, זכותם תגין תכסה, ישראל גפן פורייה⁴.

לצדיק היה אח שאף הוא נודע כאיש אלהים קדוש ומלומד בניסים ונקרא בפי כל 'באבא מוסא וראובן' זיע"א הוא טמון לידו ועל קברי שניהם היו משתטחים.

וכמו שכתבו חכמי יגיל נוגו⁵ בשם איגרת ישנה משנת תרכ"ט שהיתה מול עיניהם:

"וזה נוסח האגרת הישנה מילה במילה ראשון בקודש הרב המפורסם בחסידותו וקדושתו, הרב הכולל כמוהר"ר באבא יהודה וראובן ויזמאן זיע"א ואחיו באבא מוסא וראובן ויזמאן זיע"א אשר כל שואל דדחיקא ליה שעתא ומבקש רחמים מהקדושים האלו בכל צרה וצוקה מיד מתרפא, כי הם בעלי הנפש⁶ הקבורים במערת תדגייה הידועה לכל עובר ושב, כי אורח סלולה היא, ובאים מכל מקום ממזרח וממערב מצפון ומים להשתטח על קברותיהם ומיד נענים, והם ידועים ומפורסמים שמלומדים בניסים... וחתומים על האגרת

שהיא מכפר ימאדידן, שהתפללה בציון רבינו ונתעברה וילדה את בנה הנז' וקראה שמו ראובן על שמו.

4 הפיוט נדפס במבוא לספר "תועפות ראם" לרבי משה אלקאים זיע"א מהדורת ר' דוד אזולאי הי"ו.

5 ראה צילומו בקוני "המנורה הטהורה" בסו"ס "בינת שלמה" (ואעקנין).

6 אולי כוונתם למובן ציון ומצבה שנקראים נפש.

וכך כתבו חכמי וארזאזאת במכתב המלצה משנת תרע"ז (ואליהם הצטרפו גדולי רבני מרוקו באותה תקופה, המכתב מובא בספר "מראקש וחכמיה"):

"הרבנים המובהקים, מאירים כברקים, מלאים זיו ומפיקים, נודע שמם בשערים, המלומדים בניסים, באבאות כשמותם הנקראים בפי הכול כמוהר"ר באבא יהודה וראובן וכמוהר"ר באבא מוסא וראובן ויזמאן זיע"א, וכולם נקראים בשם אביהם והיינו בני ראובן, זכותם תעמוד לנו ולכם ולכל בניכם וזרעכם אכ"ר, הנקברים במערה הנקראת תאדגייא, והם בעלי ספר הקדוש ספר תיסלית זיע"א".

ובמכתב המלצה מחכמי מראכש משנת תער"ב (מובא בספר "מצבות מראכש", עמ' 235) כתבו: "ממשפחת איבא יודא וראובן ואיבא מוסא וראובן ויזמאן זצוק"ל בעלי תאדגייא ובעלי ספר תישלית".

פינה את האשפה בנס

בדף שפורסם לפני עשרות שנים במרוקו ע"י יצחק ומשה אלעסרי נכתב כך:

שמועה שמענו מומגידי אמת שקבלו מאבותיהם איש מפי איש על מעלת הרב הגדול מעוז ומגדול נטע נעמן צנצנת המן בשערים נודע שמו מה טוב טעמו ונאמו אשר יקראו לו באבא יהודה וראובן ויזמאן זיע"א אשר היה מגירוש קאשטילייא ובא לעיר תארודאנת והוא קבור בעיר אדווזרו סמוך לעיר יגיל נוגו זיע"א וכמה נסים נעשו על ידו.

פעם אחת בעיר תארודאנת גזר השר על היהודים לפנות אשפה גדולה והיה זה סמוך לחג הפסח ולא נשאר כי אם ג' ימים לפסח, וגזר השר שתכף יפנו האשפה. ואם לאו אחת דתם להמית. ובאו היהודים והודיעו להרב הנ"ל וגזר עליהם תענית והרב הנ"ל התפלל בכוונה גדולה ויחוד גדול ונתרוקן מקום האשפה. ותכף נסע הרב לעיר דווזרו זיע"ה. אח"ך הלך השר ההוא וראה מקום האשפה פנוי ונתבהל מאד ואמר ליהודים תאמרו מי הוא זה שפינה את האשפה ואמרו לו הרב הנ"ל הוא שפינה את האשפה. ושלח אחריו לעיר דווזרולבא אצלו ולא רצה הרב הנ"ל לבא. ונתכעס השר ההוא וצוה לעבדיו לקחת את בניו של הרב הנ"ל להוציאם מחוץ לעיר ולהורגם וכן עשו. והיה זה בערב שבת.

ימין"], קבור באותו בית עלמין שקבור זקנו ואף לקברו היו נוהגים לעלות רבים. (כ"ז מבואר במכתב חכמי יגיל נוגו הנז' בשם מכתב שבא מעיר תארודאנת). רבי בנימין השני הוליד את הרה"ק המלוב"ן רבי אברהם ויזמאן זיע"א השני (ע"פ מכתב אחר מחכמי תארודאנת¹¹).

אחד מצאצאי רבינו, היה הרה"ק המלוב"ן רבי שלמה בן יצחק ואעקנן זיע"א מח"ס "בינת שלמה".

בני משפחות ויזמאן ביגיל נוגו, תארודאנת, תאזנאכת¹² וסביבותיהם, עד הדור האחרון, נודעו כצאצאיו של הצדיק ועליהם נמנו גאונים וצדיקים רבים.

זכינו בדורנו לאורו של הגה"צ בנש"ק רבי פנחס ויזמאן שליט"א מנתיבות, נין ונכד להרה"ק רבי יעקב ויזמאן זיע"א (מכפר תאלמת שלייד תארודאנת ובאה"ק בבית שאן), שהוא חוטר מגזע הרבנים הקדושים הנ"ל (רבי אברהם השני ולמעלה בקודש), ומקים להם יד ושם, הקים כולל "תולדות יהודה" בקרית גת, ועורך מידי שנה את הילולת רבינו בקדושה ובטהרה, יה"ר שחפץ ה' בידו יצלח וזכות אבותיו הק' תעמוד עמו תמיד אכ"ר.

ספר תיסלית

בכפר תאזנאכת הוחזק ספר תורה עתיק יומין שנכתב בקדושה ובטהרה נפלאה והוא מכונה בשם "ספר תיסלית" משום שלפני כמה דורות הוא הוחזק בכפר סמוך הנקרא "תיסלית". מחזיקי הספר הקדוש לאורך הדורות (עד העלאתו לארה"ק לאשקלון) היו בני משפחת ויזמאן צאצאי רבינו זיע"א. ויש אומרים כי רבינו כתב את הספר הזה¹³.

11 ראה צילום בקו"י "המנורה הטהורה" שבסו"ס "בינת שלמה" (ואעקנן). אם כי נראה שנפלו שיבושים במכתב זה (ראה בקו"י המנורה הטהורה).

12 על מצבת הרה"ק רבי יוסף ויזמאן ובנו רבי אברהם זיע"א מתאזנאכת שעברו למראכש, צויין שהם ממשפחת רבינו. (ראה בספר מצבות מראכש בערכם). וכן בכתובת ר' יהודה בן רבי יוסף הנ"ל, מראכש תרפ"ה, נכתב 'ממשפחת רם, זרע אברהם, הרב הגדול, מעוז ומגדול, בשערים נודע שמו, מה טוב טעמו, נטע נעמן, זרע המיומן, מלומד בנסים בכל עת וזמן, כמוהר"ר באבא יהודה וראובן ויזמאן זללה"ה'. (מובא בספר נחלת שלמה עמ' יג, לרבי שלמה נכד ר' יהודה הנז').

13 מפי ר' מסעוד אוחוננה בשם אביו ר' יחיא וסיפר כי רבינו כתב את הספר כשגופו כולו במים והקלף על הסלע ולכן נקרא תיסלית שפירושו סלע בשלוחית.

הגוי התקפל כולו

סיפר ר' מסעוד אוחנונה הי"ו מירושלים ת"ו, על אביו ר' יחיא אוחנונא זצ"ל שבא מיגיל נוגו והתגורר בציון הקדוש כשבע שנים וטיפל במקום הקדוש (בעלותו ארצה התגורר בירוחם). וקרה כי פעם אחרי אחת ההילולות, כשכל האנשים כבר הלכו, עלה גוי אחד אל הציון ואמר לאביו ר' יחיא: שמעתי שביקרו כאן הרבה אנשים ועכשיו באתי להרוג אותך, תקרא מה שהיהודים קוראים, לפני מותך! אבי הסתכל על ציון ואמר לצדיק 'אם אמות הלילה, אתה הרגת אותי!' איך שאמר מילים אלו, הגוי התקפל כולו בלי יכולת לזוז וכך נשאר עד הבוקר. בבוקר ירד ר' יחיא למטה והלך לספר למושל את העניין.

דבר מסוכן

עוד סיפר שאביו ר' יחיא הסתובב בכפרים ובערים על גבי חמור לאסוף את הקופות של הצדיק בכדי לבנות חדרים בציונו. כשחזר עם הכסף, ראש קהילת יגיל נוגו ביקש ממנו את הכסף, ר' יחיא הזהירו שהוא עושה דבר מסוכן, אך הלה לא שם לב לדבריו. ר' יחיא עזב את תפקידו כמשרת בציון ובמקומו שם ראש הקהל איש אחר. כעבור שנה הפך ראש הקהל מעשיר גדול, לעני המחזר על הפתחים.

הנרות שהפכו לנחשים

עוד סיפר שפעם כשהיה אביו ר' יחיא באחד השווקים, נתן לו מי שהוא ששה נרות להדליק בציון ולבקש משהו. בדרך חזר נח ר' יחיא תחת אחד העצים מפני החום, ותלה שם את הנרות ושכח אותם שם. לאחר יומיים חלם את הצדיק שאומר לו על הנרות: ביום הם נחשים ובלילה הם נרות. הלך בחברת רב אחד לפנות ערב לחפש את הנרות, והנה הם רואים נחשים. חיכו לחושך והנה הם חזרו להיות נרות. (כנראה כדי שלא יגנובו אותם ביום לכן הפכו לנחשים).

הפלפל שהפך לקמח

במלחמת העולם השנייה שהכל היה במנות, היה יהודי שסחר בפלפל שחור נגד החוק ואיזה גוי הלשין עליו. כשבאו אליו השוטרים צעק היהודי בשמו של רבינו שימליץ בעדו, קרה נס והשוטרים מצאו קמח במקום פלפל. לאות תודה בנה היהודי בציון שני חדרים וסידר מקום למים. (צדיקי מרוקו ונפלאותיהן, עמ' 134).

ובעת ההיא וישא עיניו הרב הנ"ל וראה יונה אחת יושבת על הגג והבין שנהרגו בניו ולא ידע באיזה מקום נהרגים. ואמר ליהודים תלכו עמי לקבור את בני ונלך אחר היונה ובמקום שתשב היונה בידוע ששם הם נהרגים. וכן עשו הלכו עמו ומצאו הבנים נהרגים ולא נשאר פנאי לקבור בניו וגזר על השמש ועמד במקומו עד שקבר בניו, וחזר לדוורו הוא והאנשים אשר עמו.

נשאל שאלה מרבני פאס

עוד מסופר שם:

שוב פעם אחת שלחו רבני פאס יע"א שאלה אחת, והלך השליח לעי"ת תארודאנת ולא מצא שם הרב הנ"ל, ואמרו לו נסע מכאן והלך לעי"ת דוורו, והלך השליח לשם ומצא הרב הנ"ל לבוש בגדים בלויים וקרועים והוא עושה מלאכה, אמר השליח להרב הנ"ל היכן הוא הרב, אמר אני הוא. והשליח מצטמק ורע לו ולא האמינו כי [הוא] הרב לפי שראהו לבוש בגדים קרועים. אמר לו הרב הנ"ל תכף תראה לי המכתב שבידך, והוציא השליח המכתב ונתנו להרב הנ"ל והשיב על השאלה ששלחו רבני עי"ת פאס. והרב הנ"ל עשה השבעה ויחוד גדול והשליח עשה קפיצת הדרך והגיע תכפו לעי"ת פאס יע"א וסיפר להם הענין והרבנים תמחו מאד¹⁴.

'יא באבא יהודא וראובן, אם תוציא אותי מזה...'

שמעתי מידידי הרה"ג רבי ישראל מיכאל קריספין שליט"א מאשדוד, מעשה ביהודי אחד מקזבלנקא ושמו ר' שלמה אלעסרי, שלפני כארבעים שנה היה לו איזה דין ודברים בעניני מסחר עם איזנ גוי, והנה הגיע אליו אותו הגוי בפתע פתאום ודקר אותו דקירה גדולה בכל בטנו. בעוד שלמה הנז' מתבוסס בדמו ענה ואמר 'יא באבא יהודא וראובן אם תוציא אותי מזה בשלום אני יעשה לך הילולא בכל שנה'. ואכן תפילתו התקבלה ובניסי ניסים הוא הבריא וחזר לאיתנו ובכל שנה עורך הילולא מכובדת בביתו לכבוד באבא יהודא וראובן, ולמחרת נוסעים איתו רבים עד לציון הצדיק להשתטח, וגם ידידי הנז' נסע עמם כמה פעמים בילדותו.

14 יש מספרים שחכמי ירושלים שלחו אליו שליח ערבי עם מכתב שאלה בעניין זבוב שנפל בכוס יין, רבינו כתב תשובה ונתן לשליח לחם חם, השליח עצם עיניו ומצא עצמו בירושלים עם הלחם החם. (צדיקי מרוקו עמ' 134 וכן סיפר ר' מסעוד אוחנונה).

תחיית המתים בציון הקדוש

המעשה הבא הובא בגיליון "מריח ניחוח" (מס' 425) ומקורו ברוך בספר "תולדות משפחת ויזמאן"¹⁵ (עמ' 14):

ביום ל"ג בעומר נהגו יהודי הכפרים בעמק הסוס לפקוד את ציונו של בבא יהודה וראובן ויזמאן. משפחות משפחות על ילדיהם וזקניהם נהרו מכל רחבי העמק לעבר המתחם הקדוש. בלילה שלפני ל"ג בעומר היו מתכנסים במקום הקבר מניינים של מתפללים שלמדו בזהר ובקבלה עד אשמורת הבוקר. עם סיום הלימוד נהגו לערוך סעודת מצווה. שבמהלכה נשאו תפילה לזכר בני משפחותיהם אשר נפטרו במהלך השנה האחרונה. למחרת ביום ל"ג בעומר שחטו כבשים לכבודו של הצדיק. אכלו ושתו והשמחה בקרבם הייתה רבה.

ומעשה באלמנה מהכפר תיפנות שבהרי האטלס. שהגיעה ביום ל"ג בעומר לפקוד את קבר הצדיק בבא יהודה וראובן ויזמאן. האשה נטלה עמה לקבר הצדיק את בנה יחידה הלומד עדיין בחדר. הילד שרוח שובבות פעמה בו לא נותר לעמוד על מקומו. אלא הרבה לקפץ ממקום למקום. הילד היה בורח לאמו לעיתים קרובות. והיא המסכנה שחרדה לנפש בנה, הייתה רצה לתור אחריו בכל מתחם הקבר. כאשר מצאה אותו היא הייתה נוטלת אותו בידו. ומשדלת אותו בדברי מתיקה לעמוד לידה ולא להעלים מפניה שוב.

אך לא חלפו להם רגעים מספר והילד השובב חזר לסורו ובורח היה שוב מאמו המסכנה. הילד אשר ברח כהרגלו מאמו, מצא מסתור מפני אמו אחרי פרד שהיה קשור לעץ. הפרד שנבהל מפני הילד בעט בעיטה אדירה בראשו של הילד. הילד צנח על הארץ ללא שפעמה בו רוח חיים. מהומת אלוהים אדירה התחוללה באתר הקדוש. אנשים רבים הקיפו את הילד. אך איש מהם לא ידע כיצד לנהוג בילד. לשמע זעקות הקהל הגיעה האישה למקום וראתה את בנה ללא ניע שוכב על הארץ. האישה דחפה בשתי ידיה את האנשים המתקהלים סביב בנה. חגרה מתניה כאשת חיל לקחה את הילד המת על ידה. הניחה אותו על ציונו של בבא יהודה וראובן ויזמאן. זעקה בקול בכי אדיר שנשמע היטב בכל העמק הגדול.

15 מאת מר אשר בן חיים הי"ו ממעלות, ושם מובאים עוד הרבה מעשיות על רבינו.

צדיק צדיק הנני אמתך באתי לכאן לכבודך אני ובני יחידי. זה בני יחידי שנותר על האדמה לשאת את שם אביו המת. זה בני יחידי אשר נתן לי השם יתברך בזכותך וקיימתי את נדרי אשר נדרתי לך להביאו לכאן בכל ל"ג בעומר ואתמול הבאתי אותו חי, ועשיתי לכבודך משתה ושמחה. על אף שידוע אתה מה קשים הם חיי. ועתה איך אשוב מכאן לכפרי. בבושה וכלימה בלי הילד ובאיזה פנים אבוא אל ביתי. הן יודע אתה צדיק, כי בלעדי הילד אין לי חיים וטוב מותי מחיי. וקולותיה ובכינותיה נשמעו בכל המתחם הקדוש. לב מי לא נמס כמים למראה האישה השבורה לרסיסים. ולשמע זעקותיה ותחינותיה של האישה מרת הלב.

לפתע מנעה האשה קולה מבכי. קמה על רגליה ואמרה בקול תקיף וללא מורא: צדיק צדיק הנני מניחה אותו לפניך כמו שהוא. אנא ממך אל תבייש את אמתך ואל תשיב את פני ריקם. השב לי את בני חי ובריא כפי שהבאתי לך אותו אתמול לפניך. למען יתקדש שם שמים וידע כל העם כי יש אלוקים וצדיקים על הארץ. ולסגולה נעלו את דלתות הציון ונשאר שם רק הילד בדד. אחר כמה רגעים נשמע קול הילד המבקש את אמו.

הקהל והאם פתחו את דלת הציון והנה הילד קם על רגליו וצועק אימא השקיני נא מים כי צמא אנוכי ונתנו לילד מים לשתות מהמעין הנובע בחצר ציונו של הצדיק, ונעשה שם רעש גדול - וכל הקהל באו לראות הילד החי. וכולם הודו ואמרו שאין זה בדרך הטבע אלא מעשה נס על ידי בבא יהודה וראובן ויזמאן.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אחינו אבי"ר

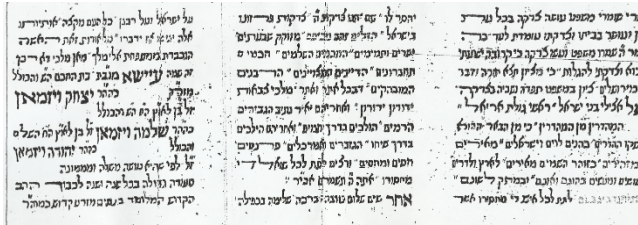
המלצה מוחכמי תאודאנת

דף שפורסם במרוקו לפני כשבועיים שנה

המלצה מוחכמי וארזאותא בהצטרפות גדולי מראכש

המלצה מוחכמי יגיל נוגו

רבי משה וויזמאן זיע"א מתאזנאכת

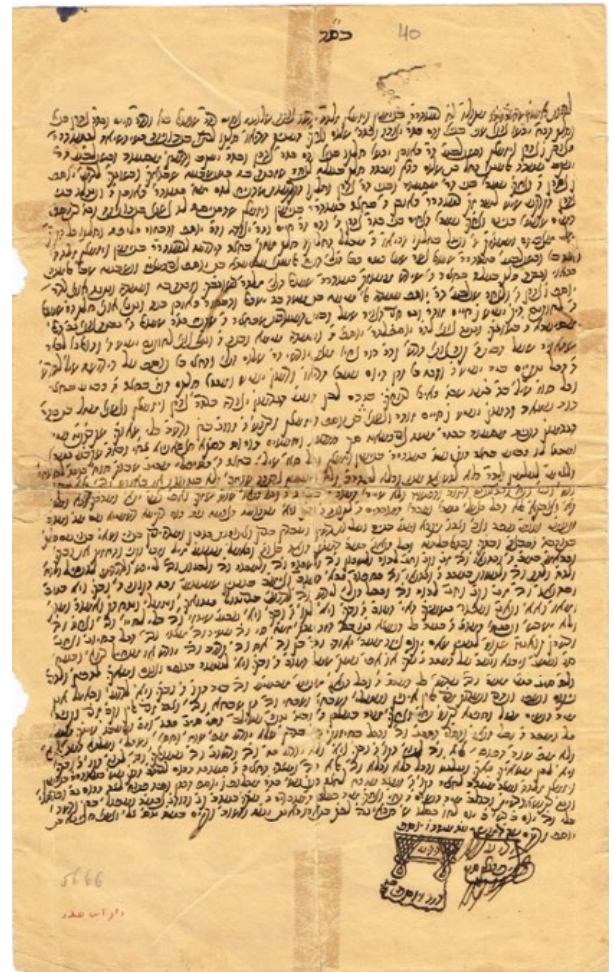

רבי שלמה וויזמאן זיע"א מביית שמוש

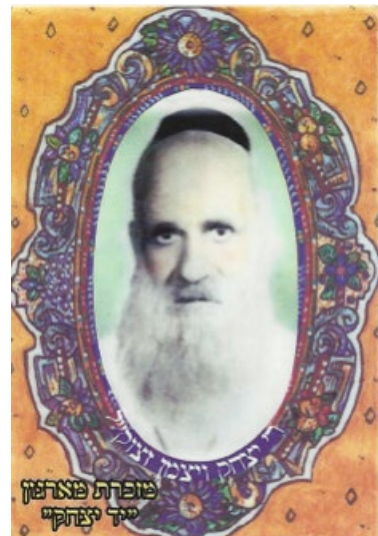

שטר מתארודאנת שנת תרצ"א

בענין ירושתו של הרה"ק רבי בנימין וויזמאן זיע"א

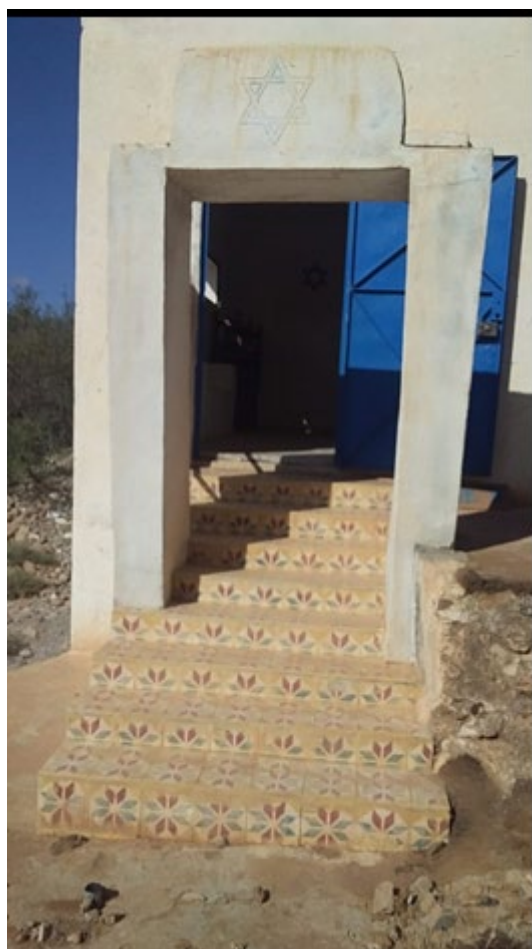
רבי יצחק וויזמאן זיע"א מויגיל גוגו

רבי יעקב וויזמאן זי"ע"א מאופקים

ציון הצדיק

הוליד את בנו יחידו רבי אברהם זללה"ה, אשתו זו נפטרה צעירה לימים בו' אדר א' תש"ג בהותירה את בנה עולל.

בל"ג בעומר תש"ז נשא לאשה את מרת פריחא ע"ה בת רבי שמעון רביבו ז"ל מתיזנית (בן הרה"ג רבי מסעוד רביבו זצוק"ל) שאביו רבינו אברהם זיע"א היה מתארח בביתם רבות בביקוריו בעיר תיזנית. מאשתו זאת הוליד את בנותיו מרת זוהרא מויאל ע"ה שנקראה ע"ש אמו ע"ה (אמו של משמח הלבבות הרב יהודה מויאל שליט"א מאשדוד). ומרת רחל ביטון תחי' שנקראה ע"ש זקנתו אם אמו.

מקומות מגוריו

בשנת תשי"א לערך עזב רבינו את עיר מולדתו איליג ועבר לגור בעיר תיזנית המרוחקת כחמישים ק"מ מאיליג. בעיר תיזנית הקים את ישיבת "עץ חיים" ע"ש אבותיו הקדושים, כהמשך לישיבות שהחזיקו אבותיו באיליג והעמידו תלמידים הרבה. שם ישב ולמד והיו תלמידים באים ולומדים לפניו.

בדף שפרסם רבינו באותה תקופה נכתב: "צדקה גדולה לכבוד ישיבת עץ חיים הקבועה כעת עתה בעי"ת תיזנית יע"א הנקראת על שם הרב הקדוש... כמוה"ר שלם אמזאלאג זלה"ה זיע"א, ועל שם בנו הרב הקדוש... כמוה"ר רבי אברהם אמזאלאג זלה"ה זיע"א. כל הזהיר ומשתדל בקופה זו עליו הכתוב אומר עץ חיים היא למחזיקים בה... ש' תקרי"ב..."

מעיר תיזנית עקר רבינו למוגאדור ומשם לקזבלנקה בה התגורר כשבע שנים עד עלותו לארץ הקודש בשנת תשכ"א. (מקומות מגוריו במרוקו סימנם אדמ"ת קודש ר"ת: איליג, דאר לבידא (קזבלנקה), מוגאדור, תיזנית).

עם עלייתו ארצה התגורר במעברת 'בית עמישב' בפתח תקוה כשש שנים, לאחמ"כ קבע את מושבו באשדוד (רובע ג').

נודע לתהילה

בכל מקומות מושבותיו של רבינו ומחוצה להם, נתפרסם כתלמיד חכם מופלג שקדן גדול וצדיק קדוש המתנהג בחסידות מופלגת. בהקדשה שכתב לו הגה"צ רבי יוסף אוחיון זצוק"ל על גבי ספרו "אבקת רוכל" (נדפס תש"ב) נכתב: בר אוריין ובר אבהן, מנחה שלוחה לאדוני, החהש"ו כמוהר"ר שלום אמזאלאג נר"ו יאיר ובתורה ינהיר, ועל אויביו יתגבר אכ"ר... מאהובך המתרפס באהבתך ומעתיר בעדך, הצב"י יוסף אוחיון שליט"א."

במרוקו היה רבינו נוהג לבקר בכפרים ובעיירות שעד מוגאדור ועד בכלל, ויהודי אותם מקומות היו מקבלים פניו בכבוד גדול ונהנים מברכותיו, ומחזיקים בידו. גם בארץ היה מבקר אצל מכריו ומעריציו ברחבי הארץ ומקבל קהל לעצה וברכה.

בעיר עפולא היה מתארח בבית ידידו הגה"צ רבי משה הכהן זיע"א ולכבודו היה הבית לובש חג, בנתיבות היה מתארח בבית הרה"צ רבי מרדכי בן עבו זצ"ל (אח חמיו) ואח"כ בבית רבי מאיר כהן שליט"א (גיס רבינו) והם היו כעין שליחיו בעיר זו. במושב

מתולדותיו ונפלאותיו של הגה"צ המקובל האלהי
חסידא קדישא ופרישא, בנן של קדושים, אראלים ותרשישים
האדמו"ר הקדוש רבי שלום (סלאם) אמזאלאג זיע"א
לרגל יום הילולתו החלה השבוע יום שישי ח"י אייר
- ארבעים ושתיים שנים לפטירתו-

לידתו

רבי שלום אמזאלאג זיע"א המכונה 'רבי סלאם', נולד בשנת תרס"ד לערך בכפר איליג שבאזור סוס בדרום מערב מרוקו, לאביו הגה"ק המלוב"ן רבינו אברהם זיע"א ולאמו מרת זוהרא ע"ה בתו של הרה"ק המפורסם רבי מכלוף אחראר זיע"א. נקרא ע"ש זקנו מצד אביו, סבא דמשפטים מרביץ תורה בישראל המלומד בניסים הגה"ק רבי שלום אמזאלאג זיע"א הנקרא מוהרש"א.

בהיותו כבן כשנה וחצי (בכ"ו אדר תרס"ו) נפטרה עליו אמו ע"ה ואנשי העיירה גידלוהו בבתייהם כשהם ששים על הזכות שנפלה בחלקם לגדל נצר לשושלת של גדולי וקדושי עליון. בצעירותו קיבל תורה מפי אביו הקדוש ומפי חכמי עירו, עד שגדל ונודע לעיני כל כראוי והגון למלאות מקום אבותיו הגדולים הן בחכמות הגדולה בפשט ובסוד והן בקדושתו ובחסידותו המופלגת.

נישואיו ויצאי חלציו

בהגיעו לפרקו נשא לאשה את מרת פריחא ע"ה בת הצדיק רבי מכלוף בן עבו זצ"ל (מצד אמה היא נינה להרה"ק רבי יצחק אסבאג זיע"א חתן רבי שלום אמזאלאג הגדול זיע"א) ממנה

סיפרו יהודי תיזנית כי תמיד היה רבינו הולך ברחוב כשעיניו מושפלות למטה, וכן היה שם ידיו על עיניו כדי שלא להביט בנשים. כשהתגורר באשדוד היה ממעט לצאת מביתו וכל היום היה לומד בשקיעות גדולה.

כשהתגורר בתיזנית ביקש מהמיילדת הזקנה הצדקת מרת פריחא בן שבת ע"ה שרק היא תבקש ממנו קמיע עבור היולדות באם צריך, כי לא רצה שיבואו אליו הנשים.

סיפר בנו כי כאשר היה רבינו מרגיש שכן שיחו עומד לספר לשון הרע, מיד היה מסלקו מפניו.

רבינו היה מניח תפילין של רש"י ורבינו תם יחדיו, וכידוע שבמרוקו רק תלמידי חכמים חסידים הניחו תפילין של ר"ת.

סיפר הגה"צ רבי נסים מויאל זיע"א לנכד רבינו, רבי דוד אמזלג שליט"א כי כשהיה רבינו נכנס לבית כנסת וראה שהקהל עמדו לכבודו, היה חוזר לאחוריו ולאחר שישבו היה נכנס שוב.

כשהיה מתארח בנתיבות היה מתפלל בביה"כ הגדול "בית יעקב" שבו מתקיימים הרבה מניינים לתפילת שחרית בזה אחר זה, רבינו היה מתחיל במניין הראשון ומסיים עם המניין האחרון מרוב שהיה מאריך בתפילתו. (מפי ר' מסעוד לוגאסי ז"ל).

בא"י כמו במרוקו המשיך לערוך הילולות לאביו ולסבו בקדושה ובטהרה, במעמד קהל מצומצם של אנשים יראי שמים מיוחדים.

רבינו נסמך לשוחט ובודק אך הפסיק לעסוק בזה, מאחר והיה משחזיז את הסכין שענה שלימה בשביל שחיטה אחת.

כשאשתו לא היתה טהורה לא היה אוכל מבישוליה. היה מקפיד על אשתו שתקיים "כל כבודה בת מלך פנימה".

ביקש מבנו להתחתן מוקדם ואם לא לא יכנס לביתו.

סיפר החה"ש רבי מרדכי איפרגאן זצ"ל מאשדוד, כי רבינו היה בקיא בכל ספר "שיר ידידות" בעל פה ושירתו היתה כנתינתה מסיני.

וראו כל עמי הארץ... וייראו ממך

באחת הפעמים נסע רבינו מעיר מוגאדור לתיזנית באוטובוס מלא גוים, בהגיע זמן תפילת שחרית התעטף רבינו בציצית, הניח תפילין והתפלל, באמצע התפילה הגיע ערבי אחד ונגע בתפילין של רבינו בזלזול ולעג. לא עבר זמן רב והחל אותו ערל להרגיש שידו אינה נשמעת לו הולכת ומשתתקת. מיד הבין כי רעה זו היא בשל מעשהו הנלוז, הוא מיהר לגשת אל רבינו נתן לו מתנות וביקש את סליחתו. לאחר שרבינו סלח לו נתרפאה ידו. (מפי בנו ר' אברהם ז"ל).

אחוזם היה מתארח בבית רב המושב הרה"ג בנש"ק רבי יעקב אלקבץ זצ"ל. בראשון לציון היה מתארח בביתו רבי יעקב ישראל בנו של הרה"ג רבי אישן ישראל זיע"א.

בחכמת הקבלה

היה מקובל אלהי ובקי בתורת הסוד, דרשותיו הרבות שנשא במרוקו ובארץ, היו בנויות ממקורות רבים בש"ס ובמדרשים, בזוהר ובדברי האריז"ל ולפיהם היה מחדש בפסוקי התנ"ך. דרשותיו היו יוצאים מתוך הלב ונאמרו בחמימות גדולה. חלק מדבריו תורתו שהעלה על הכתב מצויים בידי נכדיו הי"ו.

כמו כן השתמש בקבלה מעשית כדרכם של רבים מחכמי מרוקו והושיע מאות אנשים בדרך נס מחולאי נפש וגוף, בקמיעותיו שנכתבו בקדושה יתירה, בסגולות שונות ובצמחי מרפא שהיה בקיא בהם ובסגולותיהם, כמו כן הוציא דיבוקים ורוחות רעות.

מקורבו רבי אשר סבאג שליט"א מאשדוד, נכח פעם אצל הגה"ק רבי מאיר אביחצירא זיע"א בזמן שבאה אשה ודיברה עם הרב מאחרי הקיר ובקשה שיכתוב עבורה קמיע, ענה לה הרב כי אין דרכו בכתיבת קמיעות ודרכו לתת רק בקבוק מים מבוךר. האשה התעקשה ואז אמר לה רבי מאיר כי אם רצונה בקמיע שתלך לרבי שלום אמזאלאג באשטרום (רובע ג').

תל תלפיות

באשדוד בה התגורר רבינו שנים רבות, היה ביתו מלא אנשים מפה לפה מידי יום ביומו שבאו מכל רחבי הארץ לקבל את ברכותיו עצותיו סגולותיו וקמיעותיו. לפעמים היה הדבר למורת רוחו של רבינו שחיפש עוד ועוד לשקוד על התורה בקדושה ובטהרה ובהסתגרות. ופעמים רבות היה מסתגר בחדרו ללימוד זמן רב ולא מרשה להכניס שום אדם לחדרו. רבינו הייתה בתפילות ובתעניות לישועת הכלל והפרט ופעמים רבות נשמעו מפיו כמו נבואות של ממש. גם אחרי פטירתו בא לא אחת לבני משפחתו בחלום ובישר להם שהוא מתפלל עליהם להצילם מצרה פלונית ואלמונית.

עלייתו בסערה השמימיה

רבינו נתבש"ם ביום י"ח אייר (ל"ג בעומר) תשמ"ג. ומנו"כ בהר הזיתים בירושלים בחלקה סמוכה לציון הגה"ק באבא מאיר אביחצירא זיע"א. בלווייתו השתתף רבה של אשדוד הגה"צ רבי ישראל אליזרע זצוק"ל, תקעו בשופר ושוררו את הפיוט בר יוחאי.

נוסח ציונו: פ"נ היקר לנו מכל, רב הפעלים, בעלי אבינו וסבינו, שמענו הולך בכל הארץ, למד תורה ביראה ובמרץ, ונפקד לפני בורא שמים וארץ, מגוע צדיקים נטעי ארץ, אחד מבני עליה, מוכתר בכתר תורה, זוהר פניו כמלאך היה, לילה כיום בגירסה, גם במידותיו מוכר היה, ר' שלום אמזלג זצוק"ל נתבש"ם ביום א' בש' ל"ג בעומר התשמ"ג תנצב"ה.

סיפר בנו ר' אברהם ז"ל: פעם אבא התארח בשבת בביתי (ברובע ב' אשדוד), באמצע השבת החל אבי לבכות, שאלתי אותו מדוע הוא בוכה? והוא סיפר לי שזכר כעת כי כשהיה ילד, התעורר פעם באמצע הלילה ושמע קולות לימוד מהישיבה ששכנה בקומה העליונה. בבוקר שאל את אביו של מי היו הקולות ששמעתי מאחר ואתה לומד שם לבדך? מיד השקיטו אביו וציווה עליו לא לספר דבר זה לאף אדם.

קרה מה שהוא הלילה?

כשהיה בנו ר' אברהם ז"ל צעיר לימים בקזבלנקא, באחת הלילות שמע מישהו קורא בשמו אברהם, קם הדליק את האור ולא מצא אף אדם. וכך חזר הדבר כמה פעמים. בבוקר בא אליו אביו רבינו ואמר לו לבד: קרה מה שהוא הלילה? תמה הבן מהיכן יודע אביו מה עבר עליו בלילה. אמר לו אביו: שידה אחת רצתה להזיק לך, אך עשיתי לך תיקון שלא תזיקך. (מפי בנו בעל המעשה).

הוא זהיר בגחלתן

כאשר התגורר רבינו בקזבלנקא, באה לפניו אשה שעושרים שנה לא זכתה לילדים, ברך אותה רבינו ונתן לה קמיע. האשה אמרה כי אם תזכה בפרי בטן תיתן תרומה לרב. עבר זמן והנה רבינו פוגש אותה רבינו בשוק חובקת בן, בירכה רבינו בברכת מזל טוב ואח"כ שאל מה עם הבטחתה. האשה התחמקה באומרה אין לי. רבינו לא אמר דבר רע. בהגיעה לביתה נכנסה האשה למטבח וביציאתה מצאה את הילד מת ב"מ. (מפי הצדיק רבי אברהם הלוי זצ"ל מבני ברק).

החלום שחלמת הוא טוב טוב

רבי חנניה לוי זצ"ל מיקרי אשדוד היה ממקורבי רבינו, פעם חלם חלום מסוים ונבהלה רוחו. הגיע אל רבינו ואמר 'אי רבי רבי...' אמר לו רבינו שב, ועוד לפני שפתח את פיו אמר לו רבינו: מה אתה חושב כל כך, החלום שחלמת הוא טוב טוב, ואין לך מה לפחד. ועכשיו קח כוסית של ערק ותשתה לחיים. אח"כ סיפר לו רבינו מעצמו את החלום ופשרו. החלום היה שהוא יושב במחיצת הצדיקים בעולם העליון. (מתוך כתבי רבי אשר סבאג שליט"א).

התעורר בבהלה גדולה

פעם היה רבינו בנסיעה והיה עמו מקורבו רבי אשר סבאג הי"ו, במהלך הנסיעה היה רבינו מתנמנם ולפתע התעורר בבהלה גדולה באומרו לאשתו מתוך צער ובהלה רבה כי גזירה גדולה עומדת להתרחש. באותו לילה לא ישן רבינו מרוב דאגה מאותה גזירה. לאחר שלשה שבועות החלה מלחמת יום הכיפורים שגבתה קורבנות רבים מאחינו בית ישראל. (מפי ר' אשר סבאג ואשתו הי"ו).

ספר לי ר' יצחק כנאפו ז"ל מנתיבות, מעשה שקרה לו בשנות השבעים למניינם, וכך היה המעשה: כידוע באותו הזמן המצב הכלכלי היה בכי רע, ובפרט אצל העולים החדשים, אך למר יצחק הנזכר היה סכום גדול המקביל בשווי לכחמשים אלף ש"ח. את הסכום הזה הפקיד לשמירה אצל שכנתו לזמן מועט. לאחר מכן כשבא לקבל את פקדונו, אמרה לו השכנה כי הכסף נגנב לה, אך הוא לא האמין לה, כי מי יעלה בדעתו באותה תקופה שיש למישהו סכום כסף כזה בביתו ויבא לגנוב.

מר יצחק נסע לעורך דין בתל אביב להתייעץ אתו מה לעשות, אך העורך דין אמר לו שאין שום דבר שאפשר לעשות במקרה זה מבחינה משפטית. בצר לו נסע הנ"ל אל רבינו באשדוד, ושח לו את צעריו. רבינו לקח צלחת גדולה ושפך לתוכה מים ואחר כך שמן, והדליק נר והראה למר יצחק הנזכר את דמותה של שכנתו בתוך הצלחת, ואחר כך אמר לו: "היא שגנבה לך את הכסף, לכן לך לבית שלה בלילה בשקט, ותראה רימון מונח ליד מקום מושבה, תרים את הרימון ומתחתיו תראה בור קטן ששם היא החביאה את הכסף".

חזר מר יצחק לביתו וסיפר לאשתו את דברי הרב, אבל אשתו בתמימותה הלכה וסיפרה את זה לשכנה, שהנה הרב אמר שאת גנבת את הכסף והחבאת אותו במקום פלוני. השכנה ששמעה זאת מיהרה להעביר את הכסף למקום אחר, וכשבא מר יצחק הנז' לבית השכנה בלילה לקחת את הכסף (הוא לא ידע שאשתו ספרה), לא מצא כלום בבור.

בצר לו הלך מר יצחק לרבינו הקדוש סידנא באבא סאלי זיע"א, וספר לו את כל המעשה, הצדיק מינה שלושה אנשים ללכת לאותה אשה ולהתרוות בה שתחזיר את הכסף, אך השכנה עמדה ברשעותה, וטענה שוב שלא לקחה שום כסף. חזרו לרב ואמרו לו את דברי האשה, ואז הצדיק אמר למר יצחק: "אל תדאג, היא תוציא את הכסף הזה על תרופות!" והעיד מר יצחק בפני, שמאותו יום שהצדיק אמר דבר זה, היה האמבולנס פוקד את בית השכנה כל מספר ימים, עד שלאחר תקופה קצרה מתה אותה האשה, ובתה שהיתה גם היא שותפה לגנבה יצאה מדעתה, בר מינן.

כבר נגזרה גזירה

פעם ישב רבינו עם בנו ר' אברהם ובאה לפניו אשה בוכיה עם בתה שהיתה משותקת בחצי גופה וביקשה רפואה. רבינו לקח צלחת ושם בה מים ושמן והדליק נר בשמן. ואז הראה לבנו בתוך השמן דמות אדם חופר קבר, אמר רבינו לבנו כי אשה זו כבר נגזרה עליה מיתה. רבינו ברך את האשה בשפה רפה ופטרה לשלום. (מפי נכדו הרה"ג רבי דוד אמזלג שליט"א).

היו מקרים בהם אמר רבינו למחלי פניו כי אינו יכול להושיעם כי כבר נגזרה הגזירה מיום לידתם.

משיח אלמים

סיפר מקורבו רבי אשר סבאג שליט"א כי הכיר בחור אחד שהיה אילם ב"מ ופתאום פגש אותו ברחוב וראה אותו מדבר, שאל אותו איך קרה שנתרפאת? סיפר הבחור כי הלך עם אימו לרבינו ורבינו ישב עמו כמה זמן ורפאהו.

סרב לקבל את ההון הרב

אחד מעשירי העיר מוגאדור קם משנתו כשחצי גופו משותק ב"מ, חיפשו את רבינו בכל המקומות עד שמצאוהו והביאוהו למוגאדור שירפא את אותו עשיר. כשהגיע רבינו, כתבו לו שטר חתום בחתימת עורך דין, שאם יצליח לרפא את העשיר אזי יזכה בחצי מרכושו וממונו. רבינו נכנס לחדר בו שהה החולה ובמשך שבוע ימים השתדל ברפואתו ע"י כוחות הקבלה ואף העמיד לדין את השדים שפגעו בו. בסוף השבוע קם העשיר על רגליו כאילו לא חלה מעולם. רצו לקיים את ההבטחה ולתת לרבינו הון עתק, אך רבינו סירב לקבל ואמר העיקר שהצלנו נפש מיישראל. (מפי בנו ר' אברהם ז"ל).

שדה אחת גרושה מקנא בו

באחת הפעמים שחלה מו"ז ר' אליהו שמעון בוזאגלו ז"ל, לקחה אותו אשתו מרת זקנתי פריחא ע"ה לבן דודתה רבינו זיע"א באשדוד. לאחר ששמע רבינו על מצבו אמר שכוכבו – מזלו של מו"ז הינו טוב מאוד, אלא ששדה אחת גרושה מקנאת בו ולא תרפה ממנו עד שתעזור אותו חלילה בעין אחת ואי אפשר לעשות כנגד זה שום דבר בכוחות הקבלה, לא עבר זמן מועט והסבא התעוורר בעין אחת. (מפי מרת זקנתי ע"ה).

תשמרי טוב על הקמיע

סיפר בנו ר' אברהם ז"ל, כי פעם כתב רבינו קמיע לאשה אחת ואמר לה שתשמור טוב על הקמיע כי אם יאבד לה אין לה סיכוי לחיות הרבה. אחרי פטירת רבינו פגשה האשה את ר' אברהם וסיפרה לו כי הקמיע נאבד לה. לאחר כחודש נפטרה אותה אשה לבית עולמה.

מאז ידע את גדולת רבינו

כשהתגורר רבינו באשדוד, היה מתפלל בבית הכנסת "בית אל", בתחילה לא הכירו האנשים את ערכו, וסיפר הגאון רבי סעדיה אריבי זצ"ל שפעם כשדרש בבית הכנסת ראה את רבינו צוחק ולא ידע למה, וחשב כי רבינו איש פשוט, אך אח"כ העיר לו רבנו על דבר שאמר בדרשתו שאינו נכון ואז הבין למה צחק. ומאז ידע רבי סעדיה את גדולת רבינו. (מפי רבי אשר סבאג שליט"א ששמע מפי הרב סעדיה אריבי).

מדוע אתה בלי מצב רוח?

בנו של רבינו, ר' אברהם ז"ל עבד בנמל אשדוד. פעם נאבד לו צרור המפתחות שבהם היה מפתחות הטרקטור שבו עבד. הוא ניסה לחפש את הצרור אך ללא הועיל. בהגיעו לביתו שכב על

מיטתו בצער ונרדם. בחלומו ראה את אביו אומר אליו: בני, מדוע אתה בלי מצב רוח? סיפר לו על האבדה, והנה אביו לוקח אותו ומראה לו את מקום הימצאו של הצרור (במנוע הטרקטור). למחרת הלך ר' אברהם ובדק באותו מקום, ומצא שם את המפתחות. (מפי בנו בעל המעשה).

אני מתפלל ודואג לשמירתו

נכד רבינו, הרה"ג רבי דוד אמזלג שליט"א מקרית גת, עבר בבחורות תאונה קשה בה נהרג חברו שהיה עמו ברכב. יום לפני התאונה חלם אביו ר' אברהם את רבינו אומר אליו: בנך דוד בסכנה, אך תגיד לו שאני מתפלל ודואג לשמירתו. ואכן בחסדי ה' הוא יצא מהתאונה בנס. (מפי רבי דוד שליט"א בעל המעשה).

תהיה לו ערב ואני ערב לך

כשקנה בנו ר' אברהם את דירתו, היה לו ערב אחד וחיפש ערב שני ולא מצא. הלך לחבר שהוא בעצמו היה ערב שלו כשקנה דירה, אך הלה סירב ואמר כי הוא מפחד להיות ערב. כעבור כשלשה ימים בא הלה לביתו של ר' אברהם וכשנכנס וראה את תמונת רבינו התעלף. לאחר שהתעורר סיפר כי רבינו בא אליו בחלום ואמר לו תלך לבני ותהיה לו ערב, ואני ערב לך שלא תינזק. מיד ביקש האיש לחתום על הערבות תיכף ומיד. (מפי נכדו רבי דוד אמזלג שליט"א).

בנך בסכנה ואני מתפלל עליו

נכד רבינו הסתכסך עם אדם מסוים והלה זמם להורגו, רבינו בא בחלום לבנו ואמר לו בנך בסכנה ואני מתפלל ומבקש עליו רחמים. לאחר מספר ימים חיכה אותו אדם ליד ביתו של נכד רבינו במשך כל הלילה כדי להורגו, אך בנס הנכד לא ישן באותו לילה בביתו אלא במקום אחר וניצלו חייו.

דואג לשייבה עבור נכדו

נכד רבינו הרה"ג רבי דוד אמזלג שליט"א, סיפר שבבחרותו כשעמד בפרשת דרכים בנוגע לעתידו, באחד הימים דפק על דלת בית אביו באשדוד, אברך משיבת האדמו"ר הקדוש רבינו נסים מויאל זיע"א וביקשו לבא ללמוד בישיבת הרב בקרית גת. הנכד שלא הכיר את הישיבה ואת הרב ענה בשלילה להצעה. לאחר כחודש הגיע שוב השליח וביקשו שוב שיבוא לישיבה בתור ניסיון, כשסירב שוב, אמר לו כי הרב מויאל ביקש שיבוא. כשבא, הורה לו הרב מויאל להישאר בישיבה באמרו: כאן זה המקום שלך. בהמשך סיפר לו הרב מויאל כי רבינו בא אליו בחלום וביקשו שיביא את נכדו ללמוד בבית מדרשו. במקום זה זכה רבי דוד להתעלות גדולה בתורה ויראת שמים.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אחינו אכי"ר